

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

108067

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET SZAKLAPJA

62. évfolyam

7-8. szám

1947 augusztus 1.

Fejlesszük Erdély méhészetét

Látjuk a közellátás erőfeszítését, magunkon tapasztaljuk a cukorhiányt, amit egyedüli a méz pótolhat. Tudunk arról a nagy katasztrófáról, mely a háború és a nagy szárazság miatt méhésztünket érte. Ezért mindent el kell követnünk, hogy Erdély méhészetét újrateremtjük.

Eüismerjük a méhészet eredményessége szoros kapcsolatban áll az időjárás és méhlegelőkkel. Az időjárás nem változtathatunk, a méhlegelők létesítése azonban a mi hatáskörünkbe tartozik. Megmozdultak-e a céljainkban a méhészek? Ne legyünk kicsinyesek, hozzunk áldozatot, tartsunk össze s ne akarjunk mások jó akaratából hasznot húzni. Rázzuk fel egymást, tartsunk össze és kíséreljük meg a lehetetlent is a termelés fokozására. Ott, ahol megfelelő a méhlegelő, ne hiányozzon egy háztól sem legalább egy-két méhcsalád, akár kasban, akár kaptárban. Mozgósítsuk korra való tekintet nélkül az embereket, akiben van egy kis megértés s a kezdőket képezzük ki, oktassuk, tanítsuk, hogy méhésztársadalmunk erős legyen és bátran harcolhasson a közönyesek, az önzők és haszonlesők ellen.

Mai helyzetünk legfőbb követelménye felszerelésünk és termelésünk fokozása. Vajjon tettünk-e eleget a többtermelés érdekében? A Marosvásárhely és vidéke EME Méhész Kör tagjai példát mutattak, amikor 1945-ben S o ó s polgármester kezdeményezésére a Szaktanács által felállítandó 50 családos méhészet megvalósításához tehetségükhez mértén (16 rajjal) hozzájárultak. Ez a méhészet szépen fejlődött és termelőképes. Már az elindulás évében nagyobb mennyiségű mézet termelt és a munkásbolt nagyon jutányos árban a kis gyerekek részére ki is árusított.

További eredménye méhész körünknek a méhészet fejlesztése terén több jólsikerült ingyenes méhészeti tanfolyam megrende-

zése. De ezzel a lépéssel a létránkat csak a legalsó fokát értük el, tovább kell fölfelé haladnunk.

Elsősorban a meglévő méhész körök és azoknak mindenegyes tagja kell kötelességének tartsa, hogy e nemes munkából tehetségéhez mértén, de becsülettel kivegye a részét. Amelyik városban még nincsen megalakulva a méhész kör, ott haladéktalanul alakítsuk meg. Az így alakult méhész körök vegyék fel a versenyt a többivel. Versenyezzenek, hogy melyik tud több méhészt és méhtartót megszervezni, hogy ne legyen és ne lehessen egyetlen egy méhtartó sem olyan, amelyik ne válna valamely hozzá legközelebb lévő méhész körnek a tagja, mert csak így védekezhetünk kellő eredménnyel a legveszedelmesebb méhbetegség ellen, a ragályos költésrothadás ellen.

A méhész körök hivatottak tanfolyamok rendezésével a méhészeti ismeretek terjesztésére is. Ugyancsak feladatuk annak a gondolatnak a terjesztése, hogy a legtöbb — főképp falusi — háznál legyen legalább 1-2 méhcsalád, akár kasban, akár kaptárban.

Gyakorlatból tudjuk, hogy az olcsón beszerezhető kassos méhcsalád is busásan kifizeti magát, ha kellő hozzáértéssel kezeljük. De ezt az elindulási módot csak a nagyon kevés pénzü egyéneknek ajánljuk, és azoknak, akik csak a saját háztartásuk részére kívánnak mézet termelni. Ha szándékban van méhészetüket tovább fejleszteni, akkor az elindulásnál már ajánlatos minden kas mellé egy 10 keretes átmeneti ládát is készíteni, amelynek a méretét s az idevonatkozó utasítást bármikor megadjuk. A keretes átmeneti ládákkal csak az a célunk, hogy a kassos méhészkedésről könnyebbé tegyük a későbbi kaptáros méhészkedésre való átterést. Már az első perctől kezdve olyan méretű és alakú keretes lépeket kell építtessenek, amelyek a

komolyabb és nagyobb hasznot hajtó vándorkaptárokbá megfelelően. Akinek módjában áll, helyesebben teszi, ha mindjárt ilyen kaptárral fog hozzá, mert legfőbb célunk: az erdélyi vándorméhészetet annyira kifejlesztetni, hogy a havasokban lévő nagykiterjedésű, és kimeríthetetlen méhlegelőket legalább részben kihasználhassuk. Ehez pedig lehetőleg könnyen szállítható biztonságos vándorkaptárra van szükségünk.

A méhészkörök csúcsszerve a Kolozsváron székelő Erdélyrészi Méhész Egyesület — mint központ — ezután is, úgy mint eddig, a méhészkörök fő irányítója legyen.

A méhészkörök tartásák fenn a kapcsolatokat a helyi hatóságokkal, adatokat szolgáltatnak a méhészkörök keretén belül észlelhető eseményekről, betegségekről, hullások, gyarapodások, mézhozam, legelőviszonyok, időjárás stb. tekintetében, összejövetelekkel és központi oktatók beállításával tagjaik oktatásáról gondoskodnának. Mézes sütemény és más méztermékek versenyekkel kapcsolatos kiállításainak rendezésével, majálisok, kirándulások és táncmulatságok tartásával, egyrészt propagandát csinálnának a méznek (göndölök a túltermelésre), másrészt bizonyos anyagi alapra tennének szert, amelyet egyesületi célokra használnának fel. Tapasztalatból tudjuk, hogy mennyire fejlesztik az ilyen összejövetelek a közösségi érzést.

A méhészkörök további hivatása az évi tagsági díj összegyűjtése, amelynek egy része a lap fenntartását szolgálja. Az évi tagdíj egy kg. méz mai ára kellene legyen. Ezért a csekélységért komoly méhészeti oktatásban részesülne minden tag. Magasnívójú bő tartalmu szaklapot olvashatna s ami talán szintén fontos a méhész társasáttal való együttlétek alkalmával kellemesen elszórakozna, kicserélhetné nézetét, tanácsokat kérhetne és kaphatna a tapasztaltabbak részéről.

Az ilyen nagy példányszámban megjelenő központi szaklap olcsón lenne előállítható, és minden méhész tagdíja fejében kézzhez kapná pontosabban, mint a multiban.

Cikkemben egyetlen cél vezet, az erdélyi méhészet egészséges fejlődésének, és az eddigi mulasztások pótlásával a nemzetközi méhészetben is az első közé való emelésének a szolgálata. Szentül hiszem, hogy az erdélyi méhészek is tudnak olyant produkálni, mint bármelyik ország, ha tudással párosult vasakarattal látunk a munkához.

Föltétlenül szükség van egy aprólékosan kidolgozott, mindenkire kiterjedő, becsületes alapokon nyugvó egészséges szervezetre. Az új élet eszméjének a nagyszerűsége éppen a közösség szolgálatában rejlik. Az egyén nem önmagáért van, hanem a közösségért, értéke pedig annyi, amennyivel a közösség boldogulásához hozzá járul. Viszont a közösség jóléte és gazdagsága vissza hat az egyénre is. Ez nem más, mint a méhek életének alaptörvénye! Egy méhésznek nem kell sokat magyaráznom, ott az élő példa, a kaptárjában, minden gyakorló méhész ismeri.

Mai helyzetünkben sok a munka és mind sürgős s mert sok van belőle, e miatt sokat kell dolgozzunk, hogy meggyőzzük. Éppen ezért dolgozzunk és dolgoztassunk. Az egyes körzetek vezetőségét azért állították a körzetek élére, hogy dolgozzanak a tagok érdekében. Tehát munkavállalók. S akik odaállították, azok a munkaadók. Ezek szerint a munkavállalót a munkaadó köteles ellátni munkával, hogy dolgozhason, viszont a munkavállaló azt köteles lelkiismeretesen elvégezni. Ne csak a címetek viseljük a vezetőségben, hanem dolgozzunk is. Az egyes körzetek vezetősége pedig adjon munkát a központi vezetőségnek és viszont ők is lássák el a körzetek vezetőségét bőven munkával, hogy egy pillanattal se szűnjön meg a szoros kapcsolat a központ és a körzetek között a közös munka érdekében. Csak a torzsalkodások és hanyagságok kiküszöbölésével érhetjük el kitűzött célunkat.

Befejezésül ezuton is kérem méhésztestvéreimet, hogy esetleges hátralékukat és az ez évi tagdíjpótlékokat haladéktalanul fizessék be Kolozsvárra az EME-nek, mert szervezkedéshez elsősorban pénz kell.

(Marosvásárhely.) Bereczky Lajos.

Halálraitélt kasokat, még mielőtt lekéneznék megveszi

az ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ EGYESÜLET a tagjai részére. Összegyűjtöket, szedőket biztos közvetítőket rendszeren jutalmazunk. Csak költsérothadás mentes helyről veszünk. Közölje hány drb, milyen súlyu, ma mennyiért eladó és mennyi jutalékra tart igényt EME Cluj, Regala 22 címre.

Óriás méhészet

A múlt évben egyesületünk marosvásárhelyi vándorgyűlésén Dr. Szövérdi Ferenc főtitkár rövid előadásban ismertette azt a 3000 családos óriás méhészetet, amit még 1937-ben látott Dániában. Egyesületünknel azóta is többen érdeklődtek, hogy miképp rendezhetnénk be nagyobb ipari méhészetet. Az érdeklődés indokolt, mert pillanatnyilag a méz ára magas. Mint érdekességet újból közöljük az előadás anyagát a Méhészeti Közlöny 1937. évi okt. 1. száma alapján, de előre bocsájtsuk, hogy minden hasonló hazai kezdeményezésnek a sajátos erdélyi viszonyokhoz kell alkalmazkodnia. Tehát nem másolhatjuk le egyszerűen az idegenben tapasztaltakat, hanem azt a mi éghajlatunk, virágzási (legező) viszonyaink és egyéb hazai adottságok figyelembevételével valósíthatjuk meg.

Dánia igazán nem alkalmas méhészetre. Az 5 szigetet és Jütland félszigetét, az Eszaki-tenger veszi körül. Így, különösen földrajzi felkvése miatt, teljesen a tenger befolyásolja az éghajlatot — méhészeti szempontból — nagyon kedvezőtlenül. Telen nincs nagy hideg, de nyáron sok a nedvesség. Hiányzik ugyan a rekkenő hőség, de helyette sok a szél és a párás, borongós idő. *Allag 5 nappól 3 olyan szeles, hogy a méhek alig repülnek ki.*

Amikor — tanulmányutamon — bejártam az országot, nem gondoltam, hogy itt találom meg Európa legnagyobb méhészetét. Még Kopenhágában — Dánia fővárosában — feltűnt, amint az utcán a kirakatokat néztem, hogy a méz mindenütt egyforma félkilós papirdobozokban, „Központi Méhészet” felirással volt kiállítva. Valami nagy csomagoló üzemre gondoltam és utána jártam a Dán Méhész Egyesletnél a dolognak. Hamarosan megtudtam a címet. A központ Kögeben (olv. Kjögeben) van, Kopenhágától 80 km-re és 3000 méhcsaláddal dolgozik.

Kopenhágától kitünő aszfaltozott autót vezet Kögebe, mindenütt a tengerparton haladva. Mintha egy 80 km. hosszú villavároson menne végig az ember. Jobbra-balra nyaralók. Fürdőruhás leányok meg fiúk rohannak kerékpáron óriási számban, egyik helyről a másikra. Egy félóráiig számolom a kerékpárosokat, 1600-an mentek el csak egy irányban külön az út szélén késztült, 2 m. széles kerékpárjárdán.

Kögebe érve, a Központot messziről észre lehet venni. A nagy, emeletes épületet tengersok méh repüli körül. *Roland Larsen* (olv. Rólánd Lárzen) a telep igazgatója fogad igen szívélyesen. Azonnal a méhek után tudakozódom, ugyanis seholsem látni — még hírmondóknak sem — egy kaptárt sem. Az ablak körül zsongó méhek nem a miénk; azokat csak a méz illata csalja ide a környékről. *A mi méheink kiűnt vannak 400 helyen, a legelön — volt a vá-*

lasz, mintha csak tehenekről lenne szó, — mi ugyanis, a dán löheremagtermelő szövetkezettel vagyunk összeköttetésben. Dániában a poszméh alig tenyészik, ezért a vöröshere nem hozott magot. A méhek a vörösheret nem látogatták, mert a 6—6.5 mm. hosszú orrmányukkal nem értek le a 11—12 mm. hosszú virághely fenekére, az ott levő nektárcsapphez. Az ötoftegárdi (olv. ötoftegördi) magnemesítő telep azonban kinemesített egy rövid, 8—9 mm. virágkelyhű vörösherefélét, amelynek a nektárcsappje 5—5.6 mm. mélyen van. Ez a löhere dús lombozatú, korán indult fejlődésnek és gyorsan sarjadzik. Így a gazdák is szeretik, mert több takarmányt ad és a méhek segítségével Dániában is termelhetünk magot. A szövetkezeti magtermelő központ megadja nekünk a gazdaságok címét és mi, megfelelő számu, kat. holdanként 4—5 méhcsaládot helyezünk ki.

— Fizetnek-e helypénzt? — kérdem tovább.

— Sjaellandban (olv. Sjölandban), családonként 1 pfund (0.5 kg.) méz adunk. Langelland (olv. Lángéland) szigetén azonban, ahol alig van egy pár család méh, a gazdák fizetnek azért, hogy a méheket ki-helyezzük.

A továbbiakban megtudom — Európa ezen legnagyobb méhészetének történetét. Ezelőtt 5 évvel, egy kopenhágai kereskedő észrevette, hogy a mézpiacon hiányzik a jelentősebb mennyiségű hazai méz. *Niels Mörk* kereskedő nem értett a méhészethez, de volt pénze. Apróhirdetés útján összerakult *Roland Larsennel*, aki — annak idején — vajmester volt valamelyik szövetkezeti tejfeldolgozó üzemben és csupán kedvtelésből méhészkedett. Egy negyedórai megbeszélés után, Larsen ott hagyta a biztos állását és megindította a méhészetet 1400 drb. egyesületi dán kaptárral. A kaptár kettősfalú, szabadban való telelésre berendezett, rakodó rendszerű. A költőtérben 12 drb. 12x10 coll belméretű (31.2x26

cm.-es, a mi kis Boconádi méretűnköz hasonló) keret van. A méztérben félkere-
tek. Az állományt 5 év alatt 3800-ra sza-
porította fel. Közben, tekintettel volt a jö-
vedelmezőségre is. Két évben 16 kg. át-
lagja volt családonként. Ez évben, a 2000
termelő család megadja a 25 kg. átlagot.
Az idei 3800 családból 3300-at telet be,
hogy tavaszra maradjon 3000, mert az 5
éves gyakorlata alapján, 10%-a a család-
oknak télen elpusztul.

Dánia katonai térképét teszi elem. Kis
pontok jelzik a mezőn szabadjára hagyott
családokat. Piros vonallal 1000—1000 csa-
ládonként három nagy kerületre van oszt-
va, aszerint, hogy a körzetvezetők miként
tudják megközelíteni. Minden kerületnek
van egy főméhésze, aki egy segítséggel
egyetemben, látogatja a családokat. Átlag
egy körzetvezető 3 év alatt gépkocsin
1.000.000 km.-t tesz meg.

A családok kezelése teljesen iparszerű.
*A rendszeres termelő családokat átlag ötször
látogatják meg.* Csak ötször bontanak kap-
tárt, különben egy ember nem kezelhetne
1000 családot még ha autón is jár. A te-
nergépkocsikat minden 3 évben ujjal cse-
rélik ki. *Tavasszal*, az első átvizsgálásnál
megállapítják, hogy melyik család szorul
etetésre és serkentésre. Az etető vagy ser-
kentő cukrot 1:1 arányban vízben oldják
és egyszerre 4 l. oldatot adnak be, kekszes
pléhdobozból készült etetőkben. Ekkor a
családnál van mind a 12 keret. Később
összeszednek műrajnak a különböző csa-
ládból 3000 méhet és 5 keretet fiasítás-
sal. Miután kaptárba teszik, 5 kg. mézet
ettének a mesterséges rajjal és egy hó-
nap eltitélével átnézik. Átlag 75 százaléka
sikerül. A szinte iparosított kezelés to-
vább is így folyik. Felteszik a mézfiókot
és alulról majd mindent kipergetnek, amit
ki lehet. Amikor a méztér megtelt, azt is
kipergetik. Télire cukorral egészítik ki a
családok ételmét. Háromszor adagolva 4—
4 l. 50 százalékos cukorszörpöt. Teelési
veszteségük 10 százalék.

A fentiek közlése után megnéztük a köz-
ponti üzemet. *A 3 teherautón ugyanis na-
ponta 100 család termelését hordják be a
kijövei központba.* Így az idén, 20 naponként
(a hordás alatt átlag 3-szor) térnek visz-
sza ugyanazon kaptárhoz, mézet kivenni és
átnézni. A kereteket üzessével ládába rak-
ják és úgy helyezik a csukott autóba. A
központ villanyos erőre van berendezve.
Két, egyenként 28 keretes pergető *naponta
1500 kg. mézet perget ki.* A fedelezést vil-
lannyal fűtött késsel és villával végzik. A
törmelékot forró gőzzel melegített tálcán,

azonnal szétválasztják. A pergetőből a méz
a pincében elhelyezett nagy, 350 kg.-os
pléhdobozokba folyik szűrőn keresztül. Uj-
jában belül parafinozott söröshordókkal
kiszérleteznek. Fedél helyett is parafinré-
teggel borítják a méz felületét. A méz,
miután a pincében megszűllött és meg-
kristályosodott, ismét a feldolgozó terembe
kerül. A vöröshereméz világos, fehéressár-
ga és hamar kristályosodik. Így nagyon
nehezen kenhető. Ezért *csomagolás előtt
márványhengerek között átörlik, amittől
vajszerű kenhetőséget nyer.* A köhengerek
közül a méz az adagológépbe folyik, ame-
lyik $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ kg.-os üvegekbe, 10 dekás po-
harakba (pléhfedéllel) és $\frac{1}{2}$ kg.-os papir-
dobozokba tölti a pontos mézmennyiséget.

— Hogyan állanak a méhbetegségekkel?

Az igazgató mosolyog és felvisz az eme-
lre. Egy külön kamarában, kipergetés
után azonnal minden lépet fertőtlenítenek
formalinnal. Miután a lépeket berakták a
kamarába, gázmaszkot vesz egy munkás
és közönséges fujtatós porlasztóból forma-
linal telti a kamra levegőjét. Az ajtó lég-
mentesen zár. A keretek 12 óráig marad-
nak a fertőtlenítő helyiségben. Kezelés
után, míg újból a kaptárba kerülnek, ad-
qig kiszellőznek a formalintól. Ez a fer-
tőtlenítési mód sokat nem ér, de amint
láttam, megnyugtatja őket.

— Ezek szerint, nincs semmi betegség?

— *Firtatom tovább az ügyet.*

— A fertőtlenítés csupán előre való vé-
dekezés — volt a válasz. A körzetvezetők
évente átlag 3-szor a betegség szempont-
jából is alaposabban átnézik a kaptárakat
és 0.7—1.5 százalékig találhatnak költségvé-
szest, amelyet este lekéneznének és eléget-
nek.

Ezután a méhészet jövedelme után ér-
deklődtem, Dániában 1 kg. méz 1937-ben
3 kr., azaz 90 lej volt és a 2000 termelő
család 50.000 kg.-ot gyűjtött, ez 150.000
kr.-t azaz 4.500.000 lejt jelentett. Átlag a
befektetett tőke 15—22 százalékkal kama-
tozott. A körzetvezetők évente 3000 kr. fi-
zetést kaptak, azaz 90.000 lejt. A segítsé-
geket csak nyárára alkalmazzák havi 100
kr. fizetéssel. Nyáron a központi üzem is
foglalkoztat 8 embert.

Az igazgató fizetését nem kérdeztem
meg, de a saját 8 hengeres luxusautójából
ítélve, amelyel a tengerparti autótúron
estefelé Kopenhágába suhantunk — gon-
dolom — bőven jut neki is, a parányi mé-
hek aranyából. A levegő sós, párával telt.
Teleszivom magamat. Gondolataim valahol
otthon barangolnak. A vöröshere-táblát
akácerdő, a dán kaptárt az egyleti váltja

fel, mint az erdélyi egységes méhészek szimbóluma. Ép egy vándorgyűlést készültünk összehívni, a Méhészeti Közölnyön keresztül... mire az autó Kopenhágában megállott. A nagy autóban a hátsó ülésen egyedül elaludtam és álmomban ott-hon voltam Szívélyesen bucsuzom el Európa legnagyobb méhészetének vezetőjétől: „A viszontlátásra Erdélyben!”

Befejezésül megjegyzem, hogy *Niels Mörk* kereskedőt, az óriás méhészet tulajdonosát is felkerestem Kopenhága melléki nyaralójában. Lakása a sok perzsaszőnyeg s értékes képek, butorokon kívül kis hajó mintákkal volt díszítve. Megdicsértem a hajó-modelljeit s mosolyogva magyarázta, hogy azok családi ereklyék. A dédapja vitorlás hajókkal kezdett gyarmatáruval kereskedni, ő már egy gőzhajót örökölt az apjától s 1937-ben 6 óceánjáró hajója szelte a vizeket. Szállította a gyarmatárut az északi országokba. Hamarosan reájöttem, hogy honnan vette a méhészethez szükséges tőkéit.

Búcsúzól tanácsot kért.

Valahol hibázik az üzem vezetése — mondta — mert a befektetett tőke 20—25%-ot jövedelmez. Ez túl sok. A gyakorlatból tudom, hogy amelyik üzleten többet kerestem 6%-nál, előbb-utóbb reáfiztettem. Eddig a banán behozatalnál fordult elő. Bécsben 12%-os haszonnal adtunk el 3—4 hajónyit, de az újabb szállítmányból egy egész hajórakomány a nyakunkon maradt. Vajjon a méhészettel is nem járok-e így?

Megnyugtattam, hogy a méhészetének vezetése jó kezekben van. Mindössze a cukron való teleteltést kifogásoltam. De ez északon általános szokás, mert a méz lét és felszár drágább a cukornál. Ki tudja? Talán a háboruban a méhészek nem kaptak kedvezményes cukrot s ami jó öreg méhészedőnk megnyugodhatott, mert méhészete jövedelme is alább szállott. De úgy hiszem, a háború egyéb gondot is okozott neki hajóival. Erdemes lenne újból meglátogatni.

Dr. Szövérdi Ferenc.

Szovjet kísérletek szerint is jobb a meleg kaptár

A méhészet egyes fontos kérdéseit nem hangoztathatjuk eléggé, hogy azt minden méhész figyelembe is vegye és a lehetőségekhez mérten alkalmazza. Ilyen kérdés a kaptár melegtartóságának állandó hangoztatása is. A köpenyes kaptárral szerzett gyakorlati tapasztalatok évről-évre bizonyítják a kérdés rendkívüli fontosságát. Bár e sorok megjelenésekor a tél még távol van, de a melegtartó kaptár, a fészek melegen tartása — a mi viszonyaink mellett — döntő fontosságú s ezért jó előre felhívjuk méhésztestvéreink figyelmét. Még szemem előtt van a tordai tanfolyam télen kibontott két családja.

Az egyik családot az alsó keretsoron teletítették be. A keretsor tetejére egy lépes keretet borítottak. A kaptár szimpla deszkából készült ajtóval zárva. Semmi több.

A másik családot már két sor kereten teletítették, teljes nyári lépkészlettel. Még a félbenhagyott kiépítetlen szüzipítményű kereteket is a kaptárban hagyták. Hátral itt is csak a szimpla ajtó, semmi egyéb. A kaptár oldalfalán ujjnyi vastagságú zuzmarát találtak.

Aki így teveli be a méheket, azoknál természetesen a tavasszal is így áll a család. Elképzelhető tehát, hogy mily megerőltető munkát kell végeznie a családnak a meg-

felelő hőmérséklet előállítására úgy télen, mint tavasszal.

A fenti példa csak két eset és meghaladott rendszerű, hátul kezelős kaptáraknál láttuk. A hasonló esetek számtalanját látjuk azonban az úgynevezett „modern” méh lakásokban is, mely hibák lényegében a fentiekkel egyeznek. A 20—30 fokos hidegben őrjási a fogyasztás. A tavaszi fejlődés a nagy fogyasztás árán is csak vonzatott, míg a méhcsalád népességéhez szabályozható fészük és észszerű kiképzéssel ellátott kaptárakban ugyanakkor kevesebb fogyasztással kedvezőbb a teelés, rohamosabb a tavaszi fejlődés. Ezt bizonyítja úgy a gyakorlati tapasztalat, mint a tudományos kísérlet és megfigyelés egyaránt.

Idevágó tudományos adatokról számol be a szovjetoroszországi „Pcselovodszto” című méhészeti folyóirat.

Taranov szovjet kutató különösen kiemeli a meleg fontosságát a méhcsaládok fejlődésében. Cikkében szimplafalú méh-kaptárakban különböző hő-szigetelő és csomagoló anyagok igénybevétele mellett megadja a melegvesztéséget és mézfogyasztást az 1 számú táblázatban:

(Csak mellékesen említ meg, hogy a köpenyes kaptár téli és tavaszi burkolása minden oldalról (tehát a fenék is), eléri a

9.5 cm.-t, más oldalakon pedig jóval több. Amint pedig a fenti táblázatban látjuk, a minden oldalról megfelelően bélelt kaptár a szimplafalú béleletlen kaptárral szemben háromszor kevesebb a mézfogyasztás a szükséges meleg előállítására. Tehát a fenti táblázatból is kitűnik, hogy mennyire szükséges tavasszal a megfelelő körültkérés a méhek melegháztartásában.) „A

méhek által termelt meleg megőrzésére a következő szükséges:

1. Lehetőleg kevés lépű legyen a fészek, amelyeken a méhek a szükséges hőfokot meg tudják tartani.
2. A méhcsalád felső takarása.
3. A takarás oldalról (elől, oldalt és hátul).
4. A fenék takarása (bélelése).

1. A fészek csomagolása.

A csomagolás módja

1. Méh lakás, szimplafalú takarás nélkül, a fészek nincs szükítve — — — —
2. Ugyanaz a család felső takarással. A csomagolóanyag vastagsága 9.5 cm. —
3. Mint a kettés, de a fészek 6 lépre szükítve (felső takarás) — — — —
4. Mint fent, ezenkívül hátsó takarással
5. Mint fent, a fenékdeszka is csomagolva

A méhcsalád m ² -ként, óránként hány kalóriát veszít	A méhcsalád mennyi mézet használ fel egy tavaszon
3.60	6.17
2.49	4.30
2.26	3.91
1.33	2.40
1.10	2.04

A legjobb csomagoló anyag a moha, szalmaszecska és csepű (kóc). (Mindezeknél még jobb a gyékénybuzogány érett pelyhe — T.) Ha ezt mind tekintébe vesszük és hozzá még annyi mézet hagyunk a méheknek tavaszra, mint *Solagin* (12—15 kg.), akkor megértjük, hogyan lehetséges családonként 80—150 kg. átlagtermést elérni. (Ez természetesen nem a mi egy rövidhordást adó tavaszi méhlegelő viszonyainkra értendő, de a bő tavaszi élelem mellett a minden oldalról megfelelő takarás mellett jóval nagyobb méztermési átlag érhető el az eddig tapasztaltaknál, amint azt a köpenyes kaptárakban a saját méhészetemben is évek óta tapasztaltam. — T.)

Hogy a táplálék mennyisége mily nagy szerepet játszik a méhek fejlődésénél, ezt mutatja a kanadai gazdasági kísérleti állomás kísérlete a 2. számú táblázatban.

2. A fiasítás kiterjedése.

A számlálás ideje	A fiassejtek száma bőséges élelemmel való családoknál	keves élelemmel való családoknál
május 25-én — —	17.750	12.958
június 18-án — —	19.575	11.095
július 11-én — —	25.005	15.281

3. Hővesztés szimplafalú kaptárban.

A falak vastagsága $\frac{m}{m}$.	20	30	35	45	55	70	100	150	200
Hővesztés kalóriákban óránként és négyzetméterenként	53.2	45.0	41.8	36.6	32.6	28.0	22.0	16.0	12.0

Taranov továbbá azt mondja, hogy nem tanácsos kora tavasszal a méheket folyékony élelemmel etetni, hanem jobbnak tartja kész mézeslépeket a fészekhez tenni, mert a víz párolgása által alábbcsúszál a kaptár hőmérséklete. Ezáltal a szükséges hőfok előállítására a méheknek nagyobb munkára van szükségük. Ez a munkatöbblet pedig a méhek élettartamára káros hatással van. *Taranov* a méhek tavaszi kezelésére tett ajánlatainak megerősítésére szolgáljanak a következő adatok, amelyet két másik szovjet méhész adott:

Salagin ugyancsak a „Pcelovodszto”-ban írja, hogy a szimplafalú kaptárakban felül és oldalt takarva, télen 30%-kal több mézet fogyasztanak a családok, mint a duplafalú bélelt kaptárakban. *Root*, amerikai méhész szerint a duplafalú kaptárakban 25—50%-ig takarítanak meg mézet, a szimplafalú kaptárakkal szemben.

Temnov „A szimpla- és duplafalú kaptár összehasonlítása” című cikkében szemléltető képet ad a szimpla és duplafalú kaptárak melegvesztéséről, gr. kalóriákban különböző izoláló anyagok használatánál +25 C^o kaptárhőmérsékletnél és +5 C^o külső hőmérsékletnél (tavasszal) négyzetméterenként, óránként számítva. Az adatokat a 3, 4 és 5 táblázat tünteti fel.

4. Hővezetőség duplafalú kaptárban.

A szigetelő (bélés) réteg vastagsága —	20	30	40	50
A dupla fal általános vastagsága (belső fal 25 mm., külső fal 20 mm.) izoláló réteggel mm.-ben — — — —	65	75	85	95
Hővezetőség kalóriában, amikor az izoláló réteg szalmaszecska, moha, csepű avagy nemez — — — —	19.2	15.4	13.0	11.0
Mint fent, de izoláló réteg forgács, fűrészpor, tőzeg avagy fakéreg — — — —	25.2	21.8	19.2	17.9

5. Hővezetőség duplafalú, de vékony deszkájú kaptárban.

A csomagoló anyag vastagsága mm.-ben —	20	30	40	50
A duplafal általános vastagsága mm.-ben (belső fal 15 mm., külső fal 10 mm. —	45	55	65	75
Hővezetőség kalóriában, amidőn az izoláló réteg szalmaszecska, csepű, moha avagy nemez — — — —	22.0	17.2	14.2	12.0
Ugyanaz, amikor az izoláló anyag faforgács, fűrészpor, tőzeg avagy fakéreg —	30.4	25.4	22.0	19.4

Mindezekből kitűnik, milyen fontos a deszkafal kiválasztása is a méhkaptárak előállításánál. Különösen ki kell emelni, hogy a belső fal mindenkor erősebb legyen, mint a külső. Ellenkező esetben a csomagoló anyag a kaptár belső nedvességét felszívja. A bélelő anyag kezd dagadni és széjjelnyomja a kaptárt. *Темнов* a szalmaszecska bélelésnél 15—20% lucfenyőtű keveréket ajánl, ami állítólag igen jó az eger ellen.

Az itt elmondottakat, ha nem is éppen számokban kifejezve, a köpenyes kaptárakkal előbb szerzett saját tapasztalataim nyomán, a M. K. hasábjain jórészt már elmondottam. Az itt felsorolt adatok számokkal megerősítik és bizonyítják, amikor a köpenyes kaptárakra hívtam fel méhésztársaim figyelmét és az eddigieknél jóval béleltebb kaptárak mellett foglaltam állást téli és tavaszi időszakban. De felhívtam méhésztársaim figyelmét arra is, hogy télire és tavaszra minden kaptár kö-

penyessé tehető, ha azt melegtartó anyagokkal megfelelően körülbéljük, de nem csak fent, oldalt, hanem a kaptár fenekét is.

Az itt közölt szöveget adatok saját gyakorlati tapasztalataimat tudományosan is igazolják és azt hiszem még nagyon sok gyakorló méhésztársaimat is hasonló eredményre juttatott. Mindezeket tehát vegyük fontolóra és aki még nem tette volna meg, jól takarja körül a méhcsalád fészket és pedig azok is, akik történetesen zárt helyiségben vagy veremben teleltették, miután tavasszal kihordták a szabadba. Ezzel mézet takarítnak meg, életképebb méhegyedek telnek a kaptárban és rohamosabb tavaszi fejlődés lesz a családoknál. Azonban azt is jól tudom, hogy az itt elmondott jó tanács sok helyen már csak eső után köpenyeg, ha valaki ismét elől-ről kezdhetné, melegebb kaptárt készítené.

Bogojevó.

Tamaskó József.

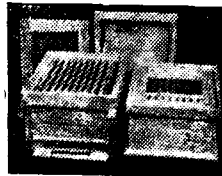
Raktáron tartjuk az erdélyi nagy és erdélyi kis kaptárokat napi áron

Megrendelésre vas úton is szállítjuk. Készítünk rendelés után bármilyen más kaptárokat is. Gépen csapozott vályus keret kapható. — Gépes árjegyzék kívánatra ingyen.

Válaszbélyeget kérek!

VÁRADI BÉLA

kaptárkészítő üzeme Kolozsvár, Thállmann-utca 13. szám.

Csak előre

Tíz éve méhészkedem, így régi méhész nem vagyok. Még 1937 év tavaszán vettem egy öreg méhcsaládot kasban. Egy új kaptárt adtam érte. Rajzaskor vettem hozzá egy új rajt és ugyanaz évben volt két rajom is a kasból. Mind kaptárba tettem és 1938 év tavaszára már 4 családom volt.

Ennyi méhvel már bővebben érdeklődtem a méhészet iránt. Kaptam jó tanácsot is, de sok rosszat. Ami jó volt, megtartottam, s ami rossz, azt hátam mögé vettem. Méhészeti célom: „csak előre!“ — Így haladtam előre, küzdve az évek nehézségeivel.

Új lendületet hozott előrehaladásomban 1942, amikor tagja lettem az „EME“-nek. Örvendtem, mert rengeteget tanultam a „Méhészeti Közlöny“-ből. A jó méhész ugyanis mind jobban elmélyed a méhészet ismereteibe, mint egy bányász, aki a bánya mélyéből kincset hoz elő.

A „Méhészeti Közlönyből“ olvastam többek között a veremben való telettetést. Sokan azt állítják, hogy jobb kinn, de elvitathatatlan, hogy jobb a veremben.

Telető verem

Nyáron a kertünkben tartom méheimet, de az idén is a méhek helyére január 26-ára virradóan kétméteres havat fújt a szél. Egész hóhegyet képezett. Ha szegény méheimet nem vittem volna el december hónapban, mind bétemette volna. Ezért mondom, hogy jó a teletető verem.

Előfordul olyan hely is, ahol a méheket hinnt telettethetjük, de szeles vidéken jobb a verem.

Régi kaptáram, „Neisser“-keret méretűek voltak, de 1946-ban — a tavaly — átraktam négy-anyás rendszerű nagy erdélyi kaptárba és kis Boconádba.

A télen 25 család méhet telettettem, 8-at kasban, 17-et kaptárban.

Kaptáraitam magam készítettem. A fekvő kis Boconádi méretű kaptár 32 keretes. Télire 3 család telet benne, egy-egy

család 10—10 kereten. A 4 anyás rendszerben 42x27 cm. belméretű keretet használok. Remélem, ha jó Isten megsegít, a többi családaimat is átfejlesztsem erre a keretméretre.

Záradéku kívánom Isten áldását minden egyes méhésztárséremnek ebben az évben is. Haladjunk állandóan előre egyesületünk útmutatásai nyomán, mert a méhészetemet ennek köszönhetem.

Zilah.

Pacsó József.

KÖNYVISMERTETÉS

A *Méhek Világa* (Lumea albinelor) I. könyve „Betekintés a méhek világába“ alcímmel írta: Antonescu Szilárd méhész, 104 oldalon, félkövény kötés, 110 képpel, füzet alak. „Bucovina“ I. E. Torutiu kiadása, Bukarest, 1947, román nyelven.

Antonescu, bukaresti méhésztestvérünkről már megemlékeztünk lapunk hasábjain. A nagysejtű műlep egyedüli készítője Romániában és a tél folyamán jóminőségű táncos műlepprest hozott a piacra. Most egy újabb meglepetéssel szolgált. Háromkötetes, tartalmas méhészeti könyvet írt és a méhek világáról szóló első rész most jelent meg.

Könyve egy 24 oldalas hatalmas bevezető után a méhek életével, majd a méhek rokonaival foglalkozik. Részletesen kitér a méhcsalád munkafelosztására és 21 oldalon leírja a méhészet fejlődését az emberi műveltség fejlődése során. Kár, hogy irodalmi adatai tisztán a világnyelveken olvasható művekre támaszkodik s így a magyar felfedezésekről s a méhészeti kultúra terjesztésének terén kifejtett hazai erőfeszítéseinkről nem emlékezik meg. Könyvét a méhészet mezőgazdasági hasznáról, a romániai méhészet és a vándorméhészeti lehetőségek rövid leírásával fejezi be.

A könyv gyakorlati értékét a további kötetek megjelenése után bírálhatjuk meg. Az eddig napvilágot látott rész hézagpótló a román méhészeti szakirodalomban.

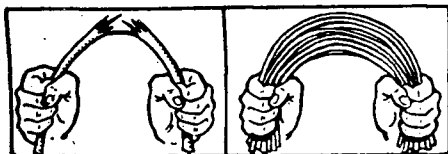
Dr. Sz. F.

A jövőben csak fertőtlenített műlepet használjunk

Viaszt fertőtlenített és műlepet szállít Tóth István ig. vál. tag Kolozsvár, Budai Nagy Antal-ut 78 sz.

MŰLEPKÉSZÍTÉS CSEREVIASZBÓL

EGYESÜLETI ÉLET

Adakozunk az EME méhnevelő intézetének

Egyesületünk ez évi közgyűlésén Farkas Árpád egyetemi tanár értékes előadást tartott a méhek neveléséről és reámutatott, hogy Erdélyben egyesületünknek lenne kötelessége egy méhnevelő kutató intézetet létesíteni. Az intézet felszerelését azonban méhésztestvéreinknek kellene összeadniok, illetve a tudományos kutató műszerek beszerzéséhez megfelelő összeggel hozzájárulni.

Az előadást követő hozzászólások során Blahunka Lajos ig. vál. tag tovább fűzte az elhangzott javaslatot és azzal egészítette ki, hogy méhésztestvéreink tehetségükhöz mérten természetben — mézben — ajánlják fel hozzájárulásukat, amíg annyi összegyűl,

hogy egy-egy értékes műszert beszerezhetünk.

Javaslatát nagy lelkesedéssel elfogadták a résztvevők, de az adakozás meghirdetésével vártunk a pergetés ideig. Most felkérjük méhésztestvéreinket, hogy szíveskedjenek erre is gondolni és tehetségükhöz mérten, minél több mézet „természetben“ beküldeni egyesületünk címére. A mézes üveget azonnal kiürítjük vagy napi áron kifizetjük és az átadott mennyiséget lapunk útján nyugtázzuk.

Blahunka Lajos méhésztestvérünk már adott 1 kg. mézet és reméljük, hogy egy mikroszkóp beszerzéséhez szükséges további 60—80 kg. méz hamarosan begyűl. Az adományt köszönettel nyugtázzuk.

Méhészeink nagy találkozója

Lapunk mult havi számában közölt felhívásunk öröndetesen nagy visszhangra talált. Az egyesületünk által tervezett méhészeti továbbképző tanfolyamra számosan jelentették be részvételi szándékukat.

Időközben megjött a válasz dr. Örosi Pál Zoltán egyetemi magántanártól, a gödöllői kutatóintézet vezetőjétől is, melyben közölte, hogy a folyamatban lévő új laboratórium építése miatt, csak szeptember végén, október elején jöhet a tanfolyamot megtartani. Üzenete egyezik számos jelentkező azon kérésével is, hogy a tanfolyam időpontját helyezzük valamivel későbbre, mert a vándorméhészet és a kasok átszabása augusztusban és szeptemberben annyira lekötik, hogy csak egy későbbi időpontban jöhetnek a tanfolyamra.

Méhésztestvéreink további kérése az

volt, hogy a tanfolyamot ne rendezzük faluhelyen, hanem valamelyik nagyobb városban, mert szeretnénk kultúrígényüket is kielégíteni. Könyvtárat látogatni, színházba, moziba menni stb.

Egyesületünk vezetősége méltányolta a beérkezett kívánalmakat és az adott lehetőséggel számolva, a méhészeti továbbképző tanfolyam időpontját szeptember 29-től október 11-ig állapította meg, — bár nem végleges jelleggel, — és amennyiben a tanfolyami hallgatók elszállásilási és olcsó étkezésének kérdését meg tudja oldani Kolozsváron, úgy Erdély kultúrközpontjában tartja meg.

Az érdekelt méhésztestvércinket külön is értesítettük erről, de ezúton közöljük, hogy jelentkezésüket tudomásul vesszük. Természetesen további jelentkezőket is elfogadunk.

Megalakult az EME Máramarosi-méhészköre

Elkeszült mehészcsoport gyűlt össze Máramarosszigeten július 16-án Róna Jenő méhésztestvérünk kezdeményezésére és rövid megbeszélés után megalakították az EME máramarosszigeti méhészkörét. A méhészkör tb. elnöke Vancea Miklós megyefőnök és Holdis Demeter mezőgazdasági kamarai igazgató lett, míg a méhészkör elnöke Moys Jenő köztisztviselő méhésztestvérünk. Alelnökök: Mandics Albert gyógyszerész és Binder Ferenc tisztviselő. Titkár a kitűnő szervező tehetséggel rendelkező Róna Jenő tisztviselő, jegyző: Tobac Albert tanító, pénztáros: Terdik József csizmadia és felügyelők: Kommer Lípót asztalos, Hajdu György fodrász és Mező József m. alkalmazott.

A megyei bizottság tagjával Gyöngy Sándor méhészt, Kirchmajer Lajos tanítót, Kósa Imre és Dobai Sándor gazdákat választották meg.

Szeretettel fogadjuk az új méhészkört egyesületünk kebelébe és kívánjuk, hogy mielőbb megismosodva vegye fel a versenyt többi méhészköreinkkel. Felkérjük a máramaros megyei méhésztestvéreinket, hogy vagy közvetlenül, vagy a járási bizottság tagjai útján vegyék fel a kapcsolatot ezen új szervezetünkkel és közöljék óhajukat: mit tartanak legszükségesebbnek megyéjükben megvalósítani. A közösség ereje hatalmas, ha összefognak, sokat valósíthatnak meg Máramarosban.

A Legfelsőbb Méh. Tanács ülése

A Romániai Legfelsőbb Méhészeti Tanács július hó 22-én gyűlésezett Bukarestben a Nemzeti Allattenyésztési Intézet tanácsstermben. A tárgysorozaton két fontos kérdés szerepelt: a) az egységes kaptár méreteinek megállapítása, amelyet, az állami fűrészüzemekben futószalagon nagy tételben állítanak elő és b) a csatlakozott és beolvadt méhészegyesületek viszonyának rendezése.

Gyűléstünket Bende Béla országgyűlési képviselő, EME ig. vál. tagja képviselte és beszédben üdvözölte a Romániai Központi Méhészegyesület fáradozásait a méhészt egység megteremtése érdekében.

Mindnyájunk érdeke, — mondotta — egy egységes méhészeti érdekképviseleti szervezet kiépítése, anélkül, hogy ez a vidéki egyesületek függetlenségét csorbítaná. A Központi Méhészegyesület újabban módosított alapszabálya lehetővé teszi a nagy múltú egyesületek ilyen értelemben való csatlakozását és az EME legközelebbi igazgató választmányi gyűlésén előterjesztést teszünk, hogy az ország méhészetének újjáépítéséhez annyira szükséges egységhez a magunk részéről is hozzájárulassunk.

Bejelentését nagy tetszéssel fogadták és a gyűlés határozatilag kimondotta, hogy a Bánsági Méhészegyesület, valamint az EME csatlakozását az eddigi függetlenségük fenntartásával fogadja el, amennyiben ezen egyesületek ilyen irányú határozatot hoznak.

Az egységes kaptár méreteiről szóló határozatot még nem kaptuk kézhez. Amint nyomtatásban megjelent tájékoztatásul

lapunkban is közöljük. Tudomásunk szerint a gyűlés a mi Erdélyi nagy kaptárunkhoz hasonló Dadant típusu rakodó kaptár mellett döntött.

AZ EME FELSŐHAROMSZEKI MÉHESZKÖRE több vándorterületet kutatott fel tagjai részére. Az eddigi jelentkezések szerint Ozsdola, Szentkereszt, Bereck, Torja és Esztelnek községek határában — erdei vágásaiban — létesítenek nagyobb vándortanyákat.

ARAD MEGYÉBEN, számos helyen felépített a költés-rothadás és Renyé János tagtársunk többet magával szorgalmatoskodik elfojtásán. Reméljük, hogy a hatóság is megteszi a szükséges intézkedéseket. Tekintettel arra, hogy olyan esetet is tapasztaltak, amikor egy lelkiismeretlen méhészt kezdőknek adta el a fertőzött állományát, felhívjuk az aradi műkedvelő méhészteket, akik most akarnak méheket vásárolni, hogy kérjék ki idősebb méhészek tanácsát. Renyé János méhészttestvérünk címe Arad, Nuna Pompiliu-utca 11 szám.

A KÖLTÉSROTHADÁS terjedésének megállítására érdekében erélyes harcot indított az EME Felsőharomszéki Méhészköre. A nyárelel általános felülvizsgálat alkalmával Ikafalván 3 és Torja községben 14 családnál találtak betegséget. A méhészkör május hó 29-i gyűlésén határozatilag kimondotta, hogy hivatalos úton kéri a beteg családok azonnali elégetését és egyúttal Páll Imre 2 családú kaptárt, Vinkler Ferenc 1 rajt és Kencei Mária ugyancsak 1 rajt ajánlottak fel a teljesen méhek nélkül maradt méhészek kárpótlására. A hivatalos eljárás megkönnyítésére mindkét községbe a méhészkör is bizottsági tagokat küldött ki a végrehajtás ellenőrzésére.

Nicolaescu Miklós †

A múlt év őszén hunyt el 76 éves korában *Nicolaescu Miklós*, a leghíresebb románnyelvű méhészeti könyv a „*Méhészeti Utmutató*“ (Călăuza Stuparului”) szerzője. Szerény szülőktől származott és megélhetésül a tanítói mesterséget választotta. Szorgalma révén eljutott az Iskola Szék alintézői tisztségéig, de valódi élethivatása mégis a méhészeti ismeretek terjesztése maradt. Aránylag kevesen ismertük személyesen, de írásain keresztül majd minden románul tudó méhész. Rengeteg szakcikke jelent meg és a „*Méhészeti Utmutató*“ című könyve 8 kiadást ért meg 40.000 példányszámmal.

Írásaival mindenkor a kisemberek segítségére sietett és halálával a Romániai Központi Méhész Egyesület, ahol mint tb. alelnök működött, egyik oszlopos vezető tagját veszítette el. Román méhésztestvéreink gyászában osztozunk és az elhunyt nagy méhészeti apostol nevét szeretettel megőrizzük. Béke poraira és a sírján virító virágokra járó méhek a hála örök szimfóniáját zsongják annak, aki annyira szerette őket!

KÜLONFÉLÉK

MAGYARORSZAGON: 20 MILLIÁRD MÉH, 200 VAGON MÉZET GYÚJTOTT A BUDAPESTI „SZABADSÁG“ JELENTÉSE SZERINT. Mint írja, a földművelésügyi minisztérium bemutatta a sajtónak az alföldi méhészek nógrádmegyei vándortanyáját. Az alföldi méhészek az otthoni akácméz kipergetése után méheiket teherautókon a borszónyi hegyekbe szállították, ahol az akác két héttel később virágzik, mint az Alföldön. Így a méhészek kétszer „szüretelhetnek“. A földművelésügyi minisztérium méhészeti osztálya érdekes adatokat közölt az ország méhállományáról: jelenleg 250.000 családot tartanak számon. Egy-egy méhcsaládnak átlagban 70.000 dolgozó tagja van, így a magyarországi méhek száma megközelíti a 20 milliárdot. Nagy távolságra rendszeresen 20.000 csa-

ládót vándoroltatnak, ami jelentősen növeli a mézhozamot. Az idej méztermelés 200 vagonra tehető.

KÉT MEHESZETI TANFOLYAM záróvizsgáján vettünk részt az utóbbi időben. Az elsőt *Stief Ottó* egyesületünk tb. elnöke tartotta június 17-től 28-ig, 30-nál több hallgatóval. A vizsgán egyesületünk elnöksége és igazgatóválasztmányja szép számmal képviseltette magát. A hallgatóság nevében *Keresztes* méhésztestvérünk mondott szépen felépített beszédet. — A második tanfolyamot *Timtea Hariton dr.*, egyetemi adjunktus, a legfelsőbb méhészeti tanács tagja tartotta július 14-től 25-ig román nyelven, szintén népes hallgatóság előtt. A vizsgán *Dăianu* méhésztestvérünk mondott köszönetet az előadónak és egyesületünknek a tanfolyam megrendezéséért. Mindkét tanfolyamot egyesületünk házsongárdi iskolaméhészetében tartottuk meg.

A HALÁLRAITÉLT KASOS CSALÁDOK megmentésére akciót hirdet az EME. Ősszel ugyanis sokan szeretnének kason családokat venni és ugyanakkor sokan eladják a feleszámú családokat. Ha mindkét adat, így a kereslet mint a kínálat központunkba befut, könnyen összehozhatjuk a keresletet a kínálattal. Felkérjük tehát egyesületünk tagjait, hogy közöljék, hol lehetne kason családokat venni, hányat, kb. milyen súlyuak és a közlés napján mennyit kérnek érte. Természetesnek találjuk, hogy a közvetítőket, vagy aki a kasonkat összegyűjti, jutalmazzuk. Címünk: EME, Cluj, Regala 22 szám.

INGYENES MÉHESZETI TANFOLYAMOT rendez az EME kezdők részére Ko-

ELADÓK

erdélyi egyleti vándorkaptárak
ALZNER OSZKAR

villanyerőre berendezett asztalosüzemében
Cluj, Str. Jugoslovakia 10.

Bármilyen kaptárkészítést vállalok.

STUPINA ANTONESCU

București str. Virgilius No. 7.
Telefon 5.22.06

Szállít szeptember 15-ig ezüstözött és nikkelezett rézlemezről készült tálcás mülépméz 42x27 cm-es méretben 35 kg mézért.

MÜLÉPET

ÉS MINDENMÉ MÉHESZETI
FELSZERELÉST SZÁLLIT

**Kezdői Gyula
Dzierzon Méhészete**

Oradea, Tudor Vladimirescu 65.

APRÓHIRDETÉSEK

lozsvárt, 1947 augusztus 18-tól 30-ig. Az elméleti és gyakorlati előadásokat *Stief Ottó*, az EME tb. elnöke tartja minden nap d. u. 5-től 7-ig. A tanfolyam elvégzéséről a hallgatók bizonyítványt kapnak. A tanfolyam ingyenes, csupán a jelentkezéskor kell beiratási díj címén 300.000 lej fizetni az EME Majális-utca 22 sz. alatti pénztárába, d. e. 8-tól 2-ig.

PIACI ÁRAK. A méz ára érthetően tovább emelkedett, de a más élelmiszerek áraihoz viszonyítva nem érte el azt a színvonalat, amelyet azelőtt elfoglalt. Egy kg. méz árából ugyanis mindenkor vehettünk egy kiló száraz füstölt szalonnát. Ma a méz nagyban is 1.500.000 lej kg-ként, a szalonna viszont túlhaladta a 2 milliót 2—300 ezer lejjel is.

Az áremelkedés kezdetén óriási kereslet indult meg, mert sokan mézben óhajtották pénzük értékét megőrizni. Sajnáljuk, hogy egyesületünk pénztárában akkor nem gyűlt annyi pénz, hogy lapunkat hirtelenében kiadjuk és értesítsük méhésztestvéreinket. Sokan 800—850 ezer lejért adták el, mivel nem szereztek tudomást az árváltozásról.

A *viasz és mülép* a drágulás miatt elűnt a piacról, így az ára nem alakulhatott ki. Mülépet 2 kg. mézért lehetett venni. Lapzártakor kínáltak 1.800.000 lejért viaszt és kolozsvári festékkereskedők vették meg.

A *kasos méhcsaládok* ára most van kialakulóban. Tavalyi 15—20 kg-os élő családért kassal együtt 6—8 milliót kértek. Mindössze 10 kas vásárlásáról szereztünk tudomást Kolozs megyében 7 és félmillió átlagáron. Kaptárban nem adtak el családokat.

A *kaptár* ára ugyancsak nem alakult ki. A gyenge rajzás miatt kevesen vettek. Átlag 4 kg. mézet kérnek az erdélyi nagy vagy kis rakódókaptárokról.

KINEK módjában áll 1—2 rajjal való szíves segítségét kéri *Lőrinczy Kálmán* EME tagunk. Méhészete a háboruban elpusztult s azóta nem tudott újból hozzákezdeni. Szerény fizetéséből 8 tagú családját tartja el. Címe: Szalonta, Bul. Reg. Ferdinand 55 szám.

FIATAL termékeny anyát vásárolnék. Ajánlatokat a következő címre kérek: *Kulcsár Andor*, Rév.

ELADÓ egy család méh fekvő préselt szalma kaptárban, a fészkek 10 kereten (32x36). Ára 3 drb. kis erdélyi kaptár és 60 tábla (32x36) mülép. *Virágos Tóth Imre*, Nagysármás.

SÜRGŐSEN ELADÓ: *Sötér*: A méh és világa, elméleti és gyakorlati rész. 3 kötetben, 2244 oldalon. Ára 50 kg. méz. 2. *Gáll*: A méhgazdaság üzemtana, 400 oldal. Ára 25 kg. kenyérlisz. 3. *Balla*: A méhészet könyve, 450 olda. Ára 2 mázsa krumpli. Mindhárom mű keménykötésben és kifogástalan jó állapotban. *Stief Ottó* Cluj-Kolozsvár, Kemény János-utca 25. szám.

Méhész testvér!

TAGDIJHÁTRALÉKOD

1947 augusztus 1-ig

Lej

FIZESSED BE még ma az EME (Cluj, Regala 22. címre. Felülfizetést köszönettel nyugtázunk a lapunk következő számában.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
ROMANIA — Cluj, Str. Regala No. 22.
Kolozsvár, Majális-u. 22. — Telefon 204
Felelős szerkesztő:

Dr. Szövérdi Ferenc. EME főtítkár.

A Méhészeti Közlönyt az E. M. E. tagjai 200.000 lejes évi tagdíj fejében tagsági illetményként kapják.